

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8821202440
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Krochta
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8821202440.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Karola Krochta a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Zlady Simkovej v spore žalobkyne: A. F. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XX, XXX XX J. Y., proti žalovanému: H. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. X. máj . XX/X, Y. nad V., právne zastúpený: BARNÁ & PARTNERS advokátska kancelária s.r.o., Nová ulica 150/6, 094 02 Slovenská Kajňa Slovenská Kajňa, IČO: 53 960 360, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou, č.k. 4C/30/2021-23 z 18.11.2021 takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje uznesenie vo výrokoch I. a III.
- II. Stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. V záhlaví tohto rozhodnutia identifikovaným uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie v nasledovnom znení, cit.:

„I. Žalovanému sa zakazuje priblížiť sa k žalobkyni na vzdialenosť menej ako XX metrov s tým, že na úkony trestného konania, priestupkového konania, občianskeho súdneho konania alebo úkony iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených na dobu vykonania jednotlivých úkonov sa tento zákaz na žalovaného nevzťahuje. Taktiež sa zákaz nevzťahuje na situácie, keď si žalovaný vyzdvihuje svoje maloleté deti v mieste ich bydliska u žalobkyne za účelom stretávania sa s maloletými deťmi.

II. Súd poučuje žalovaného o možnosti domáhať sa ochrany svojich práv a právom chránených záujmov podaním žaloby o navrátenie do pôvodného stavu alebo o náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia a v prípade, že súd žalobe vyhovie, zruší aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení.

III. Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorého rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.“

2. Svoje rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. h/, § 326 ods. 1, ods. 2, § 328 ods. 1, ods. 2, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1, ods. 2, § 333, § 334, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1, ods. 2; výrok o trovách konania ustanoveniami § 354, § 251, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, ods. 2 CSP.

3. Pri svojom rozhodnutí vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala uloženia zákazu žalovanému priblížiť sa ku jej osobe na vzdialenosť menej ako XX metrov dôvodiac, „že so žalovaným je od júla 2020 v rozvodovom konaní. Toho času je na neho podané trestné oznámenie zo dňa 20.09.2021 ako podozrenie z týrania a fyzického napadnutia. Dňa XX.XX.XXXX ráno o X.XX doviezla dcéru F. do školy a keď sa vracala k autu stretla ho ako ide oproti nej a dostala z neho obrovský strach. Povedal, že ide pre syna H. do L., kde toho času žalobkyňa býva u svojich rodičov, nakoľko žalovaný zostal v byte v ktorom spolu bývali a ona bola nútená odísť s deťmi

do bezpečia. V ten istý deň prišla so synom na polikliniku okolo 7.20, pretože išli na kontrolu so synom ku kožnej lekárke. Keď stála v ambulancii cez okno zbadala jeho auto. Nakoniec ich doktorka poslala vonku, aby na chodbe počkali za správou. Vyšla až vonku z čakárne, aby nenarobil cirkus v čakárni, kde bolo pomerne veľa ľudí. Hneď H. bral na ruky. Tam ho prvýkrát ťahala od neho z rúk, pretože mu H. povedal, že s ním nechce byť, že chce byť s mamkou. Žalovaný samozrejme nerešpektoval názor dieťaťa, práve naopak držal ho tak pevne, že hoci sa on ku nej naťahoval, aj tak ho nechcel pustiť. Keď jej potom sestrička odovzdávala správu, využil tú malú chvíľu a začal so synom na rukách utekať vonku budovy. Keďže H. išiel prvýkrát do škôlky až v ten deň 20.09.2021, pretože dovtedy bol chorý, pýtala sa ho, že kam ide, že oni ešte neskončili. Ešte potrebovala ospravedlnenku od pediatričky. Veci pre H. mala nachystané v aute, všetko čo dieťa potrebuje pri nástupe do škôlky. V tej istej budove má o poschodie nižšie ambulanciu pediatrička. Vzala mu ho teda z rúk, lebo už začal plakať aj išla s ním dole. Žalovaný im bol ako vždy v päťách. H. posadila na stoličku a poprosila sestričku, aby im len dala ospravedlnenku. Už bola napätá a veľmi sa bála čo bude nasledovať, keďže jeho agresivita sa začala stupňovať. Za ten čas čo jej to vypisovala ho opäť zobral na ruky a vyšiel s ním vonku. H. opakovane hovoril že chce byť s mamkou, že ho nechce a on si to dokonca nahrával. Na nahrávke bolo jasne povedané to ako už viackrát spomínala, že sa ho bojí, pretože ich neustále prenasleduje, ohrozuje, neustále sa im vyhráža že jej ublíži a aj tak bude mať deti pri sebe. Keď H. stále opakoval, že s ním nechce byť vzala ho na ruky a opäť utekali do auta, on išiel za nimi a škaredo jej nadával, opäť sa vyhrážal a nahrával si to. Nemyslela na nič iné, len na to, že keď už budú sedieť v aute tak budú ako tak v bezpečí. Keď položila syna na zem, stál tesne vedľa nej, snažila sa ho odtlačiť, ale ani sa nepohol otočila sa mu chrbtom a ako otvorila dvere, zozadu jej dal päšťou do hlavy za pravé ucho. Náraz bol taký silný, ľavú stranu hlavy narazila do auta. Vo februári 2021 mala operovanú ušnú chrupavku a presne tú časť narazila. Pár sekúnd v tom šoku ani nevníkala situáciu, precitla až na synov rev, keď začal kričať, že „On ťa zbil“. Zavolala XXX a keďže policajti boli vedľa, lebo hneď pri parkovisku bolo Covid testovanie, tak prišli a obaja povedali, že idú na oddelenie, tak len udali adresu a odišli. Bezprostredne potom ako odovzdala okolo 8.00 syna v škôlke, išla na lekárske ošetrenie na urgentný príjem. Dali jej dve infúzie, urobili CT krčnej chrbtice. Trpnu jej ruky a piští jej v ušiach, bolí ju hlava a krčná chrbtica. Toho času sa z týchto zranení liečila po dobu 25 dní. 24.09.2021 absolvovala CT mozgu. Na záver uvádza, že neustále ju a deti prenasleduje. Zlé to bolo už v čase konca školského roka, nakoľko býva pri škôlke a neustále ich najmä ráno vyčkával. Podotýka, že nie ako normálny človek, že sa dohodnú na určitom čase, kedy príde a pozdraví deti. Neraz ho upozornila, že je to také psychopatické vyčkávanie pred škôlkou a deti z toho majú stres a neustále sa jej pýtajú či tam bude alebo nebude. V podstate robí to, čo celé roky, snaží sa vzbudiť v nich strach, rešpekt a autoritu. Situácií bolo veľmi veľa, keď si s deťmi opakovali, že utekajú do auta, nerozprávajú sa. A tak raz utekali a keď už stihla dať deti do auta, oprel sa o auto a keď sa snažila nastúpiť, trieskal päšťami po streche auta, odhliadnuc, že deti sú v aute vystrašené a okolo sú ľudia. Toto sa neustále opakuje. Niekde sa zjaví len tak, nič nechce, len tam zrazu je. Pri rodičovskom dvore. Prechádza autom alebo sa ide bicyklovať. Často im zvonil pri bránke, keď prechádzal bicyklom, upozornenia nech nejde do dvora málokedy rešpektoval. Od začiatku školského roka sú každé ráno deti aj žalobkyňa v permanentnom strese z toho, že zase bude pri školských zariadeniach. Tak to bolo aj v deň útoku XX.XX.XXXX. Verí, že konajúci súd pochopí dôvodnosť a vážnosť tohto návrhu“.

4. Na základe uvedeného potom ustálil, že podmienky pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia sú splnené. Žalobkyňa a žalovaný sú manželia v rozvodovom konaní. Súd mal za osvedčené dôvodné podozrenie z násillia žalovaného na žalobkyni. Skutočnosť, že osobná integrita žalobkyne vykazuje znaky fyzického násillia mal súd osvedčené predloženými lekáorskými správami a potvrdením o podaní oznámenia o fyzickom napadnutí žalobkyne manželom. Právo nebyť vystavený bezprostrednej hrozbe ohrozenia duševnej či telesnej integrity osoby je základným ľudským právom. Súd nariadil neodkladné opatrenie z dôvodu, aby zabránil ďalšiemu prípadnému fyzickému alebo psychickému násilliu žalovaného vo vzťahu k žalobkyni, ktoré je vzhľadom na žalobkyňou opísané doterajšie správanie sa jej manžela možné očakávať. Zistené okolnosti prípadu nevyvolávajú žiadne pochybnosti o naliehavej potrebe zásahu súdu v podobe bezodkladnej úpravy pomerov strán konania. Súd povinnosť nepribližovať sa k žalobkyni na určenú vzdialenosť obmedzil primerane okolnostiam a situácii medzi stranami. Zákaz žalovaného približovať sa k žalobkyni je viazaný na osobu žalobkyne a vzťahuje sa na akékoľvek miesta, na ktorých sa zdržiava. Z dôvodu prípadného ďalšieho konania medzi stranami sporu a z dôvodu realizácie rodičovských práv a povinností, súd tiež vyslovil, že neodkladné opatrenie sa nevzťahuje na úkony trestného konania, priestupkového konania, občianskeho súdneho konania alebo úkony iných orgánov verejnej moci v priestoroch nimi určených na dobu vykonania jednotlivých úkonov a taktiež na čas, keď žalovaný vyzdvihuje svoje maloleté deti v mieste bydliska žalobkyne za účelom

stretávaní sa s maloletými deťmi. Vzdialenosť kratšiu ako XX metrov považoval súd za dostačujúcu, aby zabránil prípadnému kontaktu žalovaného so žalobkyňou. Aj napriek tomu, že konanie žalovaného je zatiaľ v rovine podozrenia, vzhľadom na skutočnosť, že strany konania sú manželmi, ktorých vzťahy sú konfliktné, je zo strany súdu nevyhnutná určitá miera opatrnosti a uvedené neodkladné opatrenie má bezpochyby aj preventívnu funkciu. Nariadenie neodkladného opatrenia v danom prípade napomôže predísť vzniku ďalších konfliktných situácií medzi manželmi. Podľa názoru súdu je v danom prípade splnená i ďalšia zo základných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to osvedčenie, že je daná potreba bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Právne účinky neodkladného opatrenia pri tom neobmedzia povinnú protistranu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah, nebude teda narušený princíp proporcionality. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch, k čomu v danom prípade nedôjde. Súd mal za to, že nariadením neodkladného opatrenia žalovanému nevznikne neprimeraná ujma. Neprimeranou ujmom je totiž iba taká ujma, ktorá je neprimeraná výhode, ktorá sa nariadením neodkladného opatrenia dostane druhej strane. V konaní bol osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť ochrana a skutočnosť odôvodňujúce nariadenie neodkladného opatrenia. Súd vo výroku uznesenia neuložil žalobkyni povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej, lebo v danom prípade je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Konceptia inštitútu neodkladného opatrenia vychádza z princípu ochrany práv a oprávnených záujmov žalobkyne bez vopred vymedzeného časového ohraničenia, pokiaľ trvajú dôvody jeho nariadenia. Keďže súd neuložil žalobkyni povinnosť podať žalobu vo veci samej, pre prípad, že by žalovaný mal za to, že je potrebné za účelom usporiadania predmetných vzájomných sporných práv a povinností riešiť záležitosť súdnou cestou, poučil žalovaného o možnosti podať žalobu vo veci samej, ktorou sa bude domáhať nároku na navrátenie do pôvodného stavu alebo nárokov na náhradu škody alebo inej ujmy spôsobenej výkonom neodkladného opatrenia. O trovách konania rozhodol podľa zásady úspechu.

5. Označené uznesenie včas podaným odvolaním, čo do I. a III. výroku napadol žalovaný, poukazujúc na odvolacie dôvody uvedené v ustanovení § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP (nesprávne skutkové zistenia a nesprávne právne posúdenie veci) dôvodiac, „že súd v napadnutom uznesení ako aj v konaní, ktoré mu predchádzalo vychádzal hlavne z vyjadrenia A. O. ktoré nebolo úplne pravdivé a bolo výrazne preafektované, kde bežne stretnutia so žalovaným H. O. boli opísané rozsiahlo a emotívne precítene ako scény z nejakého akčného románu, kde žalobkyni išlo div nie o život. Jednotlivé udalosti neboli opísané vecne a racionálne ale hlavne z citového pohľadu žalobkyne ani nie z dôrazom na to ako sa to stalo, ale hlavne ako to ona prežívala. Toto bolo písané so zámerom vyvolať sympatie k svojej osobe ako úbohej obeť -tej slabšej strany, ktorej je potrebné bez ohľadu na objektívne okolnosti za každú cenu pomôcť. K tvrdeniu žalobkyne, žalobca podrobne a vecne uvádza nasledovné. Žalobkyňa odišla zo spoločnej domácnosti 24.9.2020 a to dobrovoľne a bez nátlaku a hlavne bez oznámenia tesne po tom čo podal jej nový partner žiadosť o rozvod. Ku dňu 14.9.2021 uvádzame. V tento deň podľa rozsudku Okresného súdu Vranov n.T., sp. zn.: 8P/43/2021 zo dňa 19.10.2020, mali byť deti so žalovaným. Po dohode so žalobkyňou súhlasil, aby deti v tento deň ostali s ňou, keďže sa zmenil rozsudok a aj ďalší víkend mali byť s ním. Čakal dcéru pred B. aby sa s ňou rozlúčil keďže ona bola v tom, že po B. ju vyzdvihne on. Žalobkyňa prišla nervózna, pretože ho tam nečakala a bála sa, že zistí že je tam aj so svojim novým partnerom. Dcéra keď skončila spontánne mu skočila do náručia čo žalobkyňa okomentovala aby ju hneď položil na zem. Keď odchádzali dcéra ho automaticky chytila za ruku na čo žalobkyňa hneď so zvýšeným hlasom reagovala, aby ho hneď pustila. Žalovaný vie, že už v minulosti dostala dcéra zákaz objasť ho a dať mu pusku. Dcéra so žalovaným bežne s ním chodí tak, že sa držia za ruku a rozprávajú sa. Na rozdiel syna v rámci prechádzok zvykne behať okolo. Je pravdou, že dňa 20.9.2021 žalovaný prišiel ráno do školy ktorú navštevuje jeho dcéra F. O., no nie za účelom prenasledovania svojej manželky, ale odovzdať riaditeľovi školy H.. H. M. a zástupkyni rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení podľa ktorého mala byť jeho dcéra F. v tom čase u neho, žalobkyňa si neoprávnene v piatok po škole dcéru vyzdvihla a zabránila mu byť s ňou a so synom H. O.. Žalobkyňa stretol pri bráne školy. Pritom žalobkyňa vedela, že ráno pri škole bude, pretože jej to večer predtým oznámil na čo mu ona odpísala: „teplo sa obleč“. Na otázku kde je syn H. sa mu žalobkyňa zasmiala do tváre a bez slova odišla preč. On potom išiel do školy za riaditeľom. Tiež si chcel ísť pre syna ktorý v tom čase mal byť s ním no žalobkyňa mu zatajovala X dni kde boli. K lekárkou H.. Z. prišiel žalovaný v čase keď už žalobkyňa čakala v čakárni na správu od lekárkou. On tam šiel pretože bol s lekárkou dohodnutý, že si má prísť pre informácie o zdravotnom stave syna osobne. Telefonicky mu ich lekárkou nechcela poskytnúť pretože žalobkyňa jej predtým klamala, že on na to nemá právo. To, že je tam žalobkyňa zistil až keď ju aj so synom stretol na chodbe. Syn H. šiel k nemu sám dobrovoľne a bez strachu. Syn začal mať strach po tom čo mu ho

žalobkyňa začala vytrhávať z náručia a so zvýšeným hlasom mu prikazovala aby toho chlapca položil na zem. Nakoľko videl strach v očiach syna so vzniknutej situácie položil ho na zem, keď žalobkyňa išla k lekárke H. Y., žalovaný zobral syna z čakárne plnej chorých detí vonku pred budovu. Syn od začiatku školského roka totiž nebol v školskom zariadení a on nechcel, aby sa niečím nakazil v čakárni. Potom vonku mu žalobkyňa syna ktorý mal byť vtedy v jeho opatere odmietla vydať. Je pravda, že syn chcel ísť s ňou na čo mu povedal: „ V poriadku choď s mamkou a na obed prídem pre teba do škôlky.“ Potom vonku ho manželka začala osočovať a obviňovať z toho, že vraj ich prenasleduje a vyhráža sa im zabitím. Nikdy ale nič podobné nepovedal, žalobkyňa tu výslovne klame na takéto tvrdenie nie sú žiadne dôkazy. Nie je tiež vôbec pravdou, že žalobkyňa škaredo nadával. Celé si to totiž nahrával na mobilný telefón a nahrávku vieme poskytnúť v prípade potreby súdu ako dôkaz. Následne pri aute sa konflikt vyhrotil po tom čo žalobkyňa zistila, že si ich rozhovor nahráva a snažila sa ho atakovať a vytrhnúť mu telefón z ruky. Žalobkyňa ho trafila po hlave a po pravom uchu, strhla mu rúško a poškrabala zadnú časť ucha. Na to sa on otočil takmer chrbtom k nej a následne ju rukou ju odsotil, aby nedošlo k jej ďalšiemu útoku a tým ju trafil po hlave. Nie je pravdou, že žalobkyňa napádal a že ju udrel päšťou ako aj to, že si udrela hlavou o auto. Na blízku pri Covid centre boli vtedy policajti (P L., a P Y.) .Tí po príchode zisťovali čo sa stalo. Napriek tomu , že žalobkyňa tvrdila, že ju napadol ani policajti nevideli na nej žiadne známky útoku . Po predložení súdneho rozhodnutia riešili akurát stav prečo žalovaná odmieta vydať dieťa žalovanému ako otcovi, keď podľa súdneho rozhodnutia má byť syn v tomto čase u neho. Na to žalobkyňa klamala, že sa vraj tak dohodli. Po tomto im policajti povedali, sme šli podať oznámenie na Obvodné oddelenie PZ vo Y./ V.. Žalovaný odišiel s autom na políciu podať výpoveď a odtiaľ šiel k svojmu obvodnému lekárovi na vyšetrenie ucha. Poobede išiel pre syna do škôlky a ten bez problémov išiel s ním dokonca sa tešil z jeho prítomnosti čo môžu dosvedčiť aj učiteľky a fotografie z toho poobedia. Tie nesvedčia o dieťati ktoré prežilo nejakú traumou a strach zo svojho otca. Strávil s deťmi poobedie na chate so starým otcom kde si dcéra dokonca stihla spraviť domáce úlohy a potom išla na nákup do detského centra H. so starou mamou. Žalovaný odmieta tvrdenia žalobkyne, že ich prenasleduje. Je pravda, že býva vedľa škôlky ktorú navštevovali jeho deti a momentálne len syn. Keďže chodieval do práce v čase kedy žalobkyňa vozila deti do školského zariadenia je normálne, že sme sa tam stretli a takisto keď v ranných hodinách chodieval na bežecké tréningy a v tom čase sa vracal späť. Je prirodzené, že otec ktorý nemá zákaz styku so svojimi deťmi sa snaží byť s nimi tak často ako je to možné. To, že čakal svoje deti pri škôlke vnímala ako psychopatické len žalobkyňa. V prípade, že by žalovaná v ranných hodinách zdvihla telefón alebo napísala, kedy prichádzajú ku škôlke nemusel by ich tam čakať. Toto sa ale nestávalo pravidelne a skôr sporadicky ,keďže mimo dní kedy boli deti u neho, bol často na služobných cestách mimo okresu Y./ V.. Nikdy žiadne zástupy detí nevyhľadával. Nemyslí si, že jeho deti sa báli stretnutia s ním, pretože aj učiteľky v škôlke môžu potvrdiť, že deti ako šiel okolo sa na neho tešili a s radosťou bežali k nemu aj s inými deťmi ktoré ma poznali. Učiteľky to nikdy nebrali ako kontrolu, ale len ako návštevu rodiča ktorý ide okolo a chce pozdraviť svoje deti. To, že žalobkyňa i utekala do auta je pravda , ale len preto aby sa deti nestretli s ním. Čo sa týka prechodov autom a bicyklom okolo rodičovského domu žalobkyne v L.. Je pravda, že dedina je posledná v okrese Y./ V., ale je tam horský prechod do košického okresu, ktorý je bežne využívaný. Pred tým ako sa zoznámil so žalobkyňou o ňom ani nevedel, to ona ho naučila ma tadiaľ chodiť. Využíval tento prechod kvôli rýchlosti a skráteniu trasy z F. do Y./ V. a opačne. Predtým v predchádzajúcej práci bežne na konci týždňa chodieval touto cestou a ostával rovno v L. u svokrovcov s deťmi a žalobkyňou. Tak isto je táto cesta oficiálna cyklotrasa s viacerými cestami a cieľmi. Dom jeho svokrovcov je na hlavnej ceste, čiže nikam nezachádzal keď tadiaľ prechádzal. Pravidelne ak mu manželka zdvihla telefón sa vopred ohlásil s čím žalovaná nikdy nemala problém a deti sa z jeho prítomnosti tešili. Pravidelne mu doniesli ukázať škrečky a syn si chcel s ním kopať loptu a chválil sa mu čo sa naučil. Žalovaný telefón žalobkyni nekontroloval. Dostal sa k nemu jediný raz v dobe keď žalobkyňa bola indisponovaná alkoholom a keď zistil, že ona má mimo manželský pomer so R. F.. Kamera ktorú žalovaná spomína bola kamera kúpená na kontrolu detí v dobe, keď sa snažili ich naučiť spať v detskej izbe a táto kamera bola aktívna len v prítomnosti mobilného telefónu v jej dosahu. Nikdy súkromnom vozidle D. nemal ani neplánoval do auta niečo také dávať. To je iba výmysel žalovanej. Máme za to, že každý milujúci manžel, ktorý ma podozrenie na neveru svojej ženy začne vykonávať kroky na zistenie skutočného stavu, ak ona nemá charakter sa k tomu priznať. Žalobkyňa nemá byť z čoho v strese pretože od začiatku roka do 20.9.2021 syn v škôlke nebol, čiže vedela, že ku domu kde býva žalovaný nepríde. Školské zariadenie dcéry síce nie je ďaleko, ale ráno mal iné povinnosti ako čakať manželku a dcéru pred školou a navyše ani nevie v akom čase do školy chodili. Ak sa žalovaná roztrasie z prítomnosti žalovaného, tak asi len preto, že ju môže konfrontovať s jej klamstvami ktorých je za posledné dva roky toľko, že ona sama sa v tom stráca. Žalobkyňa sa dlhodobo snaží zdiskreditovať jeho a jeho rodinu. Za posledný rok podala 5 trestných oznámení na neho .

Štyri z toho už boli zamietnuté a vyhodnotené ako neopodstatnené, keďže sa preukázalo, že žalobkyňa klame. Jej matka podala na neho jedno trestné oznámenie. To bolo takisto zrušené keďže jeho svokra nebola schopná dodať ani jeden dôkaz. Už v minulosti sa mu žalobkyňa vyhrážala, že sa postará o to aby deti už nevidel, že ho obviní z týrania. Poslednú dobu a dokonca skôr, ako sa stal incident dňa 20.9.2021 žalobkyňa vypisovala statusy na sociálnej sieti A. kde seba označuje za týranú ženu napriek tomu, že počas ich spoločného života nikdy nič také neriešila a spolu nežijú už viac ako rok. Máme za to, že vydanie predmetného neodkladného opatrenia je len ďalším krokom zo strany žalobkyne z cieľom čo najviac poškodiť žalovanému. Je otázna a zaujímavé, že prečo, ak je žalobkyňa tak týraná a ohrozovaná zo strany žalovaného, robí obštrukcie a prieťahy v rozvodovom konaní v snahe čo najviac ho predĺžiť a oddialiť rozvod manželstva. Rozvodové konanie trvá už viac ako rok a žalovaný by ho chcel ukončiť čo najskôr. Z lekárskeho správ ktoré predložila žalobkyňa konkrétne zo správy z neurologickej ambulancie zo dňa 27.9.2021 vyplýva, že žalobkyňa mala realizované K. lebky a CT krčnej chrbtice bez traumatických zmien. Ostatné tam uvedené ťažkosti boli na uvedené na iba základe toho ako sa vyjadrila žalobkyňa. Čo sa týka Potvrdenie o oznámení z OR PZ S. kriminálnej polície Y. X. V. O.: S.-XXX/X-VYS-VT-XXXX zo dňa XX.X.XXXX na H. O. o podozrení zo spáchania týrania a ublíženia na zdraví, tak takéto potvrdenia sa vydáva každému oznamovateľovi to ešte nič neznamená. Podotýkame, že v predmetnom potvrdení nie je uvedený ani presný názov trestného činu a ani ustanovenia Trestného zákona. Je tam iba všeobecne uvedené týranie a ublíženie na zdraví. Z toho potvrdenie nie je a ani nemôže byť zrejme ako polícia naložila ďalej s danou vecou ako vo veci bolo rozhodnuté. Žalovaný odmieta platiť súdne trovy žalobkyne z vyššie uvedených dôvodov ako nedôvodné.“ Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Žalobkyňa stanovisko ku odvolaniu nepodala.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP), v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nie je možné priznať úspech, keďže uznesenie v napadnutom rozsahu je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie podľa § 387 ods. 1 CSP.

8. Súd prvej inštancie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel majúci za to, že pre jeho nariadenie sú splnené zákonné podmienky. Mal osvedčené dôvodné podozrenie z násilia žalovaného na žalobkyňu. Skutočnosť, že osobná integrita žalobkyne vykazuje znaky fyzického násilia bola osvedčená predloženými lekárskejšími správami a potvrdením o podaní oznámenia o fyzickom napadnutí žalobkyne. Nariadené neodkladné opatrenie napomôže predídeniu vzniku ďalších konfliktných situácii medzi stranami s tým, že žalovanému týmto neodkladným opatrením žiadna neprímeraná ujma nevznikne.

9. Žalovaný s nariadením neodkladného opatrenia nesúhlasil, v ťažiskovej argumentácii dôvodil, že nie je pravdou, že žalobkyňu dňa 20.09.2021 napádal a že ju pred autom udrel päťou ako aj to, že si udrela hlavu o auto. Naopak bola to práve žalobkyňa, ktorá ho pred autom trafila po hlave a po pravom uchu, strhla mu rúško a poškriabala zadnú časť ucha. Na to sa on otočil takmer chrbtom k nej a následne ju rukou odsotil, aby nedošlo k jej ďalšiemu útoku a tým ju trafil po hlave.

10. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s prihliadnutím na ťažiskovú odvolaciu argumentáciu žalovaného, odôvodnenie preskúmaného uznesenia ako i skutočnosti osvedčené obsahom spisu, bolo posúdiť, či v danom prípade boli splnené zákonné podmienky pre nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia.

11. Požiadavky, ktoré sú z hľadiska ústavných aspektov kladené na rozhodnutia o nariadení neodkladného opatrenia možno sformulovať do týchto dvoch základných podmienok (i) musia mať predovšetkým zákonný podklad (čl. 2 ods. 2 ústavy), (ii) musia byť vydané príslušným orgánom a

nemôžu byť prejavom svojvôle (čl. 1 a čl. 2 ods. 2 a 3 ústavy). Tento právny názor, z ktorého vychádzal odvolací súd vyslovil už vo svojom rozhodnutí sp. zn. IV. ÚS 234/08 aj Ústavný súd SR.

12. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania alebo po jeho skončení môže súd na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

13. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

15. Podľa čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nikoho nemožno mučiť, ani podrobiť krutému, neľudskému, či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

16. Podľa čl. 19 ods. 1, 2 ústavy každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena a každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

17. Neodkladným opatrením sa sleduje procesná ochrana porušeného alebo ohrozeného práva do doby využitia procesných mechanizmov, slúžiacich na realizáciu práva na súdnu ochranu, bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, o ochranu ktorého žalujúca strana žiada. Nepriznáva sa ním žiaden nárok a pri jeho nariaďovaní prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

18. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania.

19. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP postačuje, ak je osvedčený predpoklad ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje.

20. Osvedčenie dôvodného predpokladu v tomto prípade znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity sa preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi (lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením osoby prítomnej pri incidente...), keďže ide o konanie z hľadiska procesného zrýchlené a stanovisko protistrany je obvykle v zásade protichodné.

21. V súdnej veci žalobkyňa spolu s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia o.i. predložila lekársku správu z XX.XX.XXXX (čl. 9), v ktorej uviedla, že bola napadnutá žalovaným na parkovisku s tým, že sa mu otočila chrbtom, žalovaný ju udrel zozadu po pravej strane hlavy, následkom čoho utrpela úraz ľavou stranou hlavy do auta. V lekárskej správe z rovnakého dňa (čl. 10) sa konštatuje povrchové poranenie vlasovej kože hlavy s tým, že podľa zistenia lekára bolo popísané zranenie spôsobené úderom do hlavy a následne hlavou do auta a mohlo byť spôsobené tak, ako to uviedla žalobkyňa. Žalobkyňa bola následne uznaná práceneschopnou od XX.XX.XXXX s diagnózou R (Vykĺbenie, vyvrtnutie a natiahnutie kĺbov a väzov krku - Premiestnenie inej a bližšie neurčenej časti krku), ako to vyplýva z priloženého potvrdenia o dočasnej PN (čl. 11).

22. Civilný sporový poriadok nekvantifikuje násilie (jeho intenzitu alebo frekvenciu), ktoré sa vyžaduje pre nariadenie neodkladného opatrenia, t.j. nemožno vylúčiť, že by bol súd oprávnený vyhovieť návrhu na neodkladné opatrenie aj keď by išlo o jediný preukázaný (osvedčený) fyzický útok s použitím násillia. V súlade s právnou teóriou tak žalobkyňa podľa odvolacieho súdu osvedčila vyššie označenými lekárske správy a potvrdením o jej dočasnej práceneschopnosti potrebu neodkladnej úpravy medzi stranami. Uvedené by však nebolo možné bez ďalšieho usudzovať iba z púheho potvrdenia polície o podaní trestného oznámenia tak, ako to správne poznamenal žalovaný vo svojom odvolaní. Keďže zmyslom neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP je nepochybne zabrániť stupňovaniu sa násillia,

ktoré by mohlo mať fatálne následky, bol nevyhnutný okamžitý zásah súdu nariadením neodkladného opatrenia namieste.

23. K odvolacej argumentácii žalovaného, že napadnuté rozhodnutie vychádza hlavne z vyjadrení žalobkyne, ktoré nebolo úplne pravdivé a bolo výrazne preafektované, je potrebné uviesť, že procesná konštrukcia rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia určitým spôsobom zasahuje do princípu rovnosti strán a popiera tradičnú zásadu, nech je vypočítaná aj druhá strana, avšak vzhľadom na účel tohto inštitútu ide o zásah legitímny a zákonný. V posudzovanej veci bolo osvedčené (keďže sa vyžaduje osvedčenie relevantných skutočností, nie ich preukázanie), že k neželanému správaniu žalovaného reálne mohlo dôjsť, čo podporuje možnosť rizika ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity žalobkyne v budúcnosti. Naproti tomu odvolacia argumentácia žalovaného nepodopretá relevantnými dôkazmi, nebola spôsobilá priviesť odvolací súd k záveru o potrebe modifikácie nariadeného neodkladného opatrenia v súdnej veci.

24. Odvolací súd, keďže podmienky pre nariadenie neodkladného opatrenia tak, ako žiadala žalobkyňa splnené boli, napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku I. podľa ustanovenia § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil, keď tento správne rozhodol vo výroku III. i o náhrade trov konania, pričom odvolací súd vychádzal zo stavu existujúceho v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP). Na ďalšiu odvolaciu argumentáciu žalovaného, zachádzajúcu do nadbytočných podrobností a nespôsobilú už privodiť zmenu názoru odvolacieho súdu, nepovažoval odvolací súd reagovať špecifickou odpoveďou.

25. To, že neboli naplnené očakávania žalovaného, teda súdy nerozhodli v súlade s jeho právnym názorom, ešte automaticky neznamená, aby došlo k porušeniu jeho základného práva na súdnu ochranu, pretože obsahom tohto práva je umožniť reálny prístup k súdu, čomu zodpovedá povinnosť súdu o veci konať a rozhodnúť, čo v danom prípade bezpochyby naplnené bolo.

26. V odvolacom konaní žalovaný nebol úspešný. Naopak fakticky plne úspešná bola žalobkyňa, ktorej vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP). Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa bola v odvolacom konaní pasívna, k odvolaniu nezaujala stanovisko a náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnila, pričom podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli. Odvolací súd vychádzal z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nelogické, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

24. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).